

СПОГОДБА

меѓу
ВЛАДАТА НА РУСКАТА ФЕДЕРАЦИЈА
и
ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

за поттикнување и заемна заштита на инвестиции

Владата на Руската Федерација и Владата на Република Македонија (во натамошниот текст: договорни страни),

со желба за зацврстување на меѓусебната стопанска соработка во заеднички интерес,

со цел за создавање и одржување поповолни услови за инвестирање на инвеститори на едната договорна страна на територијата на другата договорна страна,

имајќи предвид дека поттикнувањето и заемната заштита на таквите инвестирања ќе придонесуваат за стопанскиот развој на двете држави,

се договорија за следново:

ЧЛЕН 1

ДЕФИНИЦИИ

За целите на оваа спогодба:

1. Изразот "инвестиција" ги опфаќа сите видови имотни вредности што инвеститорот на едната договорна страна ги вложува на територијата на другата договорна страна во согласност со нејзиното законодавство, вклучувајќи, меѓу другото и:

а) подвижен и недвижен имот, а исто така и стварни права, како што се хипотека и заложни права;

б) парични средства, а исто така акции, удели и други форми на учество;

в) права на побарувања кои гласат на пари или други договорни побарувања кои имаат стопанска вредност;

г) авторски права, права на заштитни знаци, пронајдоци и секоја друга интелектуална сопственост, а исто така know-how и деловна репутација;

д) права за вршење на стопанска дејност, кои се даваат врз основа на закон или договор, вклучувајќи право на проучување, разработка и експлоатација на природните ресурси.

Било каква промена во формата на вложувањето на имотните вредности нема да влијае на нивната квалификација како инвестиционо вложување.

2. Изразот "инвеститор" во однос на секоја од договорните страни значи:

а) било кое физичко лице кое е државјанин на договорната страна во согласност со нејзиното законодавство,

б) било кое правно лице вклучувајќи претпријатија, компании, корпорации, деловни здруженија или други организации кои се формирани во согласност со законодавството на договорната страна и имаат седиште на нејзината територија,

под услов физичкото или правното лице според законодавството на својата договорна страна, да има право да врши инвестирање на територијата на другата договорна страна.

3. Изразот "приходи" значи парични средства кои се остварени од инвестициите, а особено: профит, камати, дивиденди, лиценцни и разни други надоместоци.

4. Изразот "територија" ја подразбира територијата на Руската Федерација, односно територијата на Република Македонија, а кај Руската Федерација ги опфаќа и исклучителната економска зона и континенталниот подводен гребен.

ЧЛЕН 2

ПОТТИКНУВАЊЕ И ЗАЕМНА ЗАШТИТА НА ИНВЕСТИЦИИТЕ

1. Секоја договорна страна на својата територија ќе ги поттикнува инвестициите на инвеститорите на другата договорна страна и ќе ги одобрува таквите инвестиции во согласност со своето законодавство.

2. Секоја договорна страна на својата територија ќе ги заштитува инвестициите на инвеститорите на другата договорна страна извршени во согласност со нејзиното законодавство и нема со неоправдани и дискриминаторски мерки да го ограничува управувањето, одржувањето, употребата, владеењето, проширувањето, продажбата или укинувањето на таквите инвестирања.

ЧЛЕН 3

ТРЕТМАН НА ИНВЕСТИЦИИТЕ

1. Секоја договорна страна ќе им обезбедува праведен и рамноправен третман на инвестициите на инвеститорите од другата договорна страна во рамките на својата територија.

2. Третманот од точка 1 на овој член нема да биде понеповолен од третманот кој се дава на инвестициите на сопствените инвеститори, или на инвеститори од било која трета држава.

3. Секоја договорна страна има право, во согласност со своето законодавство, да сочува или да прави исклучоци од националниот третман што се дава согласно точка 2 на овој член.

4. Третманот на најповластена нација, кој се овозможува во согласност со точка 2 на овој член, нема да се однесува на поволностите, кои договорната страна ги дава или ќе ги дава во иднина:

- во врска со учество во зоната на слободна трговија, царинска или економска унија;

- врз база на спогодбите за одбегнување на двојно оданочување или други спогодби кои се однесуваат на даночно плаќање.

Исто така, гореспоменатиот третман на најповластена нација нема да се однесува и на поволностите што Руската Федерација им ги дава или ќе им ги дава во иднина на државите кои порано влегуваа во состав на Сојузот на Советските Социјалистички Републики, како и на поволностите што Република Македонија им ги дава или ќе им ги дава во иднина на државите кои порано влегуваа во состав на Социјалистичка Федеративна Република Југославија.

5. Во случај на реинвестирање на приходите остварени од инвестициите, на таквото реинвестирање ќе му се обезбедува иста заштита и третман како и на основното вложување.

ЧЛЕН 4

ЕКСПРОПРИЈАЦИЈА

1. Инвестиционите вложувања на инвеститорите на едната договорна страна остварени на територијата на другата договорна страна, нема да бидат експроприрани, национализирани или подведени на други мерки со слични последици (во натамошниот текст: експропријација), освен во случај кога таквите мерки се преземани во јавен интерес, утврдени во законска постапка,

не носат дискриминативен карактер и се проследени со исплата на ефективна и адекватна компензација.

2. Компензацијата од точка 1 на овој член, ќе одговара на пазарната вредност на експроприраните вложувања непосредно до моментот кога официјално станало познато за фактичкото реализирање или за претстојната експропријација. Компензацијата ќе се исплатува без неосновано одлагање. Од моментот на експропријацијата до моментот на исплатата на надоместокот на износот на компензацијата ќе се пресметува камата согласно процентот на каматната стапка определен врз пазарна основа, кој не може да биде помал од Лондонската меѓубанкарска стапка (ЛИБОР).

ЧЛЕН 5 НАДОМЕСТОК НА ШТЕТА

На инвеститорите на едната договорна страна, кои трпат штета во инвестициите на територијата на другата договорна страна, а која се однесува на војна или други вооружени судири, состојба на државна загрозеност, граѓански немири или други слични настани, другата договорна страна ќе им даде обештетување, компензација или друг вид надоместок според третманот кој нема да биде понеповолен од оној што им се дава на сопствените инвеститори или на инвеститори од било која трета држава.

ЧЛЕН 6 ПРЕНОС НА СРЕДСТВА

1. Секоја договорна страна им гарантира на инвеститорите на другата договорна страна, по намирувањето на соодветните финансиски обврски од нивна страна, слободен пренос во странство на средствата врзани за инвестициите, а особено на:

- а) влогот и дополнителните суми на пари потребни за одржување и проширување на инвестициите;
- б) приходите;
- в) износите што се плаќаат за отплата на заеми во врска со инвестиционите вложувања;
- г) приходите од целосна или делумна продажба или укинување на инвестицијата;
- д) компензациите предвидени во член 4 и 5 на оваа спогодба;
- е) заработките на државјани на другата договорна страна, на кои им е дозволена работа во рамките на инвестициите на територијата на првата договорна страна.

2. Преносот на паричните средства од точка 1 на овој член ќе се остварува без неосновано одлагање, во конвертибилна валута, според валутниот курс на денот на преносот, во согласност со постапката за валутно регулирање на договорната страна, на чија територија е извршено инвестирањето.

3. Имајќи ги предвид одредбите од член 3 на оваа спогодба, секоја од договорните страни, за извршување на преносот на средствата наведени во точка 1 на овој член, ќе обезбедува третман, кој нема да биде понеповолен од третманот, што им се дава за извршување на преносот на средствата врзани за инвестициите, на инвеститорите на било која трета држава.

ЧЛЕН 7

РЕШАВАЊЕ НА СПОРОВИ МЕЃУ ЕДНАТА ДОГОВОРНА СТРАНА И ИНВЕСТИТОРОТ НА ДРУГАТА ДОГОВОРНА СТРАНА

1. Споровите меѓу едната договорна страна и инвеститорот на другата договорна страна, кои ќе настанат во врска со инвестиционите вложувања остварени на територијата на првата договорна страна и ги засегаат обврските што произлегуваат од оваа спогодба, по можност ќе се решаваат по пат на преговори.

2. Доколку на таков начин спорот не биде решен во рок од шест месеци од датумот на започнувањето на преговорите, неговото разгледување може да биде предадено во:

- компетентен суд или арбитража на таа договорна страна, на чија територија се извршени инвестиционите вложувања или

- арбитража ad hoc, формирана во согласност со арбитражните правила на Комисијата за меѓународно трговско право на ООН (УНЦИТРАЛ). Арбитражната одлука е конечна и задолжителна за двете страни во спорот.

ЧЛЕН 8

РЕШАВАЊЕ НА СПОРОВИ МЕЃУ ДОГОВОРНИТЕ СТРАНИ

1. Споровите меѓу договорните страни во врска со толкувањата и примената на оваа спогодба ќе се решаваат по пат на преговори. Доколку на таков начин спорот не биде решен во рок од шест месеци од датумот на започнувањето на преговорите, тогаш по барање на една од договорните страни тој ќе биде предаден на разгледување во арбитражен суд.

2. Арбитражниот суд ќе се формира посебно за секој конкретен случај на следниов начин: Секоја договорна страна ќе именува по еден арбитер. Именуваните арбитри со заемна согласност ќе именуваат претседател кој мора да биде државјанин на трета држава. Членовите на судот ќе бидат именувани

во рок од два месеци, а претседателот на судот - во рок од три месеци од датумот, кога една од договорните страни ќе поднесе барање дека има намера спорот да го предаде на разгледување во арбитражен суд.

3. Доколку во роковите, кои се наведни во точка 2 на овој член не бидат извршени потребните именувања, тогаш при немање на друг договор, секоја од договорните страни може да се обрати до претседателот на Меѓународниот суд, со барање да изврши потребни наменувања. Ако претседателот на Меѓународниот суд е државјанин на една од договорните страни, или заради каква и да е друга причина не може да ја изврши споменатата функција, именувањата ќе ги изврши потпретседателот на Меѓународниот суд. Ако и потпретседателот на Меѓународниот суд е државјанин на една од договорните страни или заради каква и да е друга причина не може да ја изврши таа функција, именувањата ќе ги изврши најстариот судија на Меѓународниот суд кој не е државјанин ниту на една од договорните страни.

4. Арбитражниот суд донесува одлука со мнозинство на гласови. Таа одлука е конечна и задолжителна за двете договорни страни. Секоја договорна страна ги поднесува трошоците врзани за дејноста на именуваниот член на судот од нејзина страна и за своето застапување во арбитражната постапка; трошоците за претседателот на судот како и останатите трошоци, договорните страни ќе ги поднесат на еднакви делови. По сите други прашања арбитражниот суд начинот на својата работа ќе го одреди самостојно.

ЧЛЕН 9 ПОПОВОЛНИ УСЛОВИ

Ако врз основа на законодавството на едната договорна страна или меѓународните спогодби, чии членки се двете договорни страни, на инвестициите од инвеститорите на другата договорна страна им се обезбедува режим поповолен од оној што е предвиден за нив со оваа спогодба, ќе се применува поповолниот режим.

ЧЛЕН 10 КОНСУЛТАЦИЈА И РАЗМЕНА НА ИНФОРМАЦИИ

На барање на една од договорните страни ќе се одржуваат консултации за толкување или примена на оваа спогодба.

На барање од едната договорна страна ќе се врши размена на информациите за последиците од законите и другата правна регулатива на другата договорна страна, чија примена влијае на инвестициите на кои се однесува оваа спогодба.

**ЧЛЕН 11
ПРИМЕНА НА СПОГОДБАТА**

Оваа спогодба ќе се применува за сите инвестициони вложувања, извршени од инвеститорите на едната договорна страна на територијата на другата договорна страна, почнувајќи од 17.11.1991.

**ЧЛЕН 12
ВЛЕГУВАЊЕ НА СПОГОДБАТА ВО СИЛА**

Оваа спогодба влегува во сила на денот на последното писмено известување од договорните страни дека се исполнети сите неопходни за тоа со внатрешно-државни процедури.

**ЧЛЕН 13
ТРАЕЊЕ И ПРЕСТАНОК НА СПОГОДБАТА**

1. Оваа спогодба се склучува за рок од десет години. Нејзината важност автоматски се продолжува за период од наредните десет години, ако ниту една од договорните страни не ја извести во писмена форма по дипломатски пат, другата договорна страна, најдоцна 12 месеци пред истекувањето на наведениот рок, за својата намера да ја откаже оваа спогодба.

2. Во врска со инвестиционите вложувања, извршени до датумот на престанување на важноста на оваа спогодба, одребите од оваа спогодба ќе останат на сила во тек на наредните десет години после тој датум.

Направено во *Скопје* на *21 Октомври* 1997 година, во два примерока, секој на руски и на македонски јазик, при што двата текста имаат еднаква сила.

**ЗА ВЛАДАТА НА
РУСКАТА ФЕДЕРАЦИЈА**

**ЗА ВЛАДАТА
НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА**

